

Birden Bire

— esatcan · 12 Eylül 2018

BİRDEN BİRE

Gökyüzü birden bire kararıyor
Nişanlısını birden bire atıyor kızlar
Dağda kar birden bire eriyor
Birden bire yıkılıyor en köklü sevdalar
Birden bire savaş açıyor acılar
Yüksek geçitler birden bire daralıyor
Karşıdan karşıya geçmeden henüz
Birden bire sel alıyor köprüleri
Şimşeklere hazırsız yakalanıyorum
Birden bire derinleşiyor uçurumlar
Yüreğimde umut
Gözlerim birden bire kapanıyor...

Birden bire

Sayısız nefeslerden tek nefese düşünüyorum
Kayan yıldızlar gibisin, tutamıyorum
İçimin çağlayan nehirleri, taş kesildi birdenbire
Sessizliğini türküler bozardı bu ovaların
Şimdi kaskatı rüzgarların ellerinde karanlığın ordusu
Birden bire kuşatılmış İdlib şehri gibiyim
Birden bire kör oldum
Seni göremem
Çocuk ölülerine kilitlemiş gözlerim.

Birden bire ak olsam bembeyaz bulut misali
Birden bireyi çeşitli parçalara ayırsam
Yağmur olsam, eşarbını ıslasam, ulaşısam saçlarına
Her bir telinde konaklasam...
Birden bire olmasa ölüm
Tasaya, telaşa düşmeden yavaş yavaş yürüsek uzun yollarda
Kuzugölü yaylasında , göğe yakın tepedeyim şimdi
Bunca imkansızlıklarına bakıyorum yeryüzünün
Ben başka, sen başka bir konumdasın dünyanın
Birden bire diyorum

Işık olsam, güneşe gizlensem
Kıyametler mi kopardı
Pencerenden içeriye girsem.

Yaz mevsiminden, kışa geçer bu köprü
Adına sonbahar derler.
Daha dün gibiydi umut ekili gözlerin
Şimdi yaprak sarardı birden bire
Birden bire yitirdi gölgesini ağaçlar
Birden bire kapandı kapılar
Sen benden birden bire gittin
Bu kentte yokluğunun en heybetli yanı kaldı
Birden bire yok oldum
Silindim türkülerin sesinden
Ben artık zemheri rüzgarlarında bir uğultuyum...

Esat KURT - 10.09.2018-GİRESUN